

Σημειωματάριο

‘Η πρώτη μέρα...

Καί ξαφνικά λουλούδιασαν οι γωνιές πών δρόμων. Χοροπηδώντας, λίγο από την πρωινή ψύχρα, αλλά πιο πολύ από την ανυπομονησία τους για την καινούργια χρονιά που αρχίζει, τά σκολιάρόπουλα του Δημοτικού περίμεναν χθές τά λεωφορεία τους ή περπατούσαν γρήγορα, για νά προλάβουν τό κουδούνι. Ήταν χαρά νά τά βλέπεις. Όλα καινούργια, ποδιά, τοάντα, κασσετίνα, ξοφλημένα μ’ ένα φιλί κι ένα «Καί του χρόνου, μπαμπά». Καλοπλυμένα τά πρόσωπα, λουσμένα τά μαλλιά, πού τό χέρι της μάνας είχε κτενίσει προσεκτικά. «‘Η πρώτη μέρα του σχολείου είναι ή μόνη πού αξίζει», έθεσε ρεαλιστικά τό ζήτημα στους δικούς της ή δεκάχρονη μαθήτρια. Νά μὴν νομίσουν πώς θά χαίρεται έτσι καί κάθε μέρα...

Λίγο πριν απ’ τά μεσάνυχτα...

Γιά καφέ μόνον, έφθασε προχθές τό θράδυ στή Γαλλική Πρεσβεία ό πρώην πρέσβης της Γαλλίας στή χώρα μας κ. Μπαγιάνς. «Γιά νά πει μία καλησπέρα, όπως είπε χαρακτηριστικά, καί για νά συναντήσει μερικούς παλιούς φίλους». Καί θρήκε πράγματι, πολλούς γνωστούς, καθισμένους στά μεγάλα σαλόνια νά κουβεντιάζουν ευχάριστα μετά τό δείπνο πού είχαν δώσει ό Γάλλος πρέσβης καί ή κ. Ζάν Μαρί Μεριγιόν, πρὸς μὴν του άρχιουντάκτου της «Μόντε» κ. Αντρέ Φονταίν. Άλλωστε, ό κ. Μπαγιάνς δέν έχασε ποτέ την επαφή του μετή χώρα μας. Φθάνει νά αναφέρει κανείς, πώς, αυτή ή φορά, γύριζε μόλις στήν Άθήνα, από τρίμηνες διακοπές στο εξοκικό του σπίτι, σέ μία από τίς λίγες μυστικές γωνιές της Έλλάδος στήν Άμαλιόπολη. Πρόκειται για ένα χωριό παλιό — χιπομένο από τί βασιλίτσα Άμαλία για τούς Ψαριανούς πρόσφυγες — πού βρίσκεται κοντά στον

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΕΛΠΙΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ...

Τό ωραιότατο αυτό δείγμα της αρχιτεκτονικής των αρχών του αιώνα, θαύμασαν όσοι περνούσαν από τόν αριθμό 56 της οδού Γ' Σεπτεμβρίου. Σε λίγο όμως κανείς δέν θα τό θαναμάζει. Όπως έλεπετε, είναι «έτοιμον πρὸς κατεδάφιση» καί τή θέση του θά πάρει άκόμα ένα άπόρσωπο κτίριο της Άθήνας, χωρίς μνήμες. Βέβαια τά πράγματα είναι πολύ προχωρημένα καί δέν φαίνεται νά υπάρχει καμία έλπίδα σωτηρίας. Όμως ή οικονομολόγος - πολεοδόμος κ. Άννα Κουσκούρη, ή οποία μās έστειλε καί την φωτογραφία, έχει νά προτείνει μία λύση: σύμφωνα με μία τεχνική πού εφαρμόζεται πολύ στο εξωτερικό, διατηρείται ή πρόσοψη ενός πατροπαράδοτου κτιρίου όπως είναι, καί τό νέο κτίσμα χτίζεται έπειτα από μία απόσταση. Τόσο οι ιδιοκτήτες όσο καί ό αρχιτέκτονας δέν θά μπορούσαν νά σκεφτούν κι' αυτή τή λύση, δίνοντας ένα πρώτο παράδειγμα καλής θελήσεως άξιο νά βρει μιμητές σ' όλόκληρη την Έλλάδα;

Άλμυρό. Έκεϊ, ό κ. Μπαγιάνς έχει από χρόνια ένα μεγάλο κτήμα με πολλές έληδες, άπάνω στή θάλασσα, στο όποιο συνηθίζει νά μένει πολλούς μήνες τό χρόνο.

Όχι έμπορος, αλλά νομικός...

...μās τηλεφώνησε ό κ. Κώστας Σημίτης, άδελφός του καθηγητή

Σπύρου Σημίτη, νεοδιορισμένου στήν πολύ έμπιστευτική θέση του διευθυντικού της Τραπεζής Προστασίας Ήλεκτρονικών Στοιχείων της Δυτικής Γερμανίας. Σε χθεσινό μου σημείωμα είχα πράγματι γράψει ότι ή γερμανική αντιπολίτευση έφερε άντιρρήσεις στον διορισμό του καθηγητή επειδή ό εγκατεστη-

μένος στήν Έλλάδα άδελφός του αντιπροσωπεύει εργοστάσιο της Άνατολικής Γερμανίας. Ό κ. Κ. Σημίτης δέν αντιπροσωπεύει κανένα εργοστάσιο, για τόν άπλούστατο λόγο ότι δέν είναι έμπορος αλλά νομικός. Με την ιδιότητά του αυτή υπήρξε σύμβουλος έλληνικών καί ξένων έπιχειρήσεων, μεταξύ πών οποίων καί της ανατολικογερμανικής «Όρβο», από τό 1964 ως τό 1969, γεγονός πού προκάλεσε την άντίρρηση ενός Δυτικογερμανού βουλευτού της αντιπολιτεύσεως για τόν διορισμό πού άδελφού του σέ μία τόσο έμπιστευτική ύπηρεσία της Δυτικής Γερμανίας.

..

Καί τόν μέν Σπύρο Σημίτη, πολιτογραφημένο πιά Γερμανό, τόν έχασε ή Έλλάδα όριστικά, όπως τώσους άλλους διαπρεπείς Έλληνες έπιστήμονες πού ή χώρα μας δέν θέλει καί δέν έχει, φαίνεται, ανάγκη νά άπορροφήσει. Όμως ό άδελφός του Κώστας, πού είχε διαφύγει τό 1969 παράνομα στή Γερμανία (όπου εργάσθηκε άρχικά ως έπιμελητής - ύφηγητής του Έμπορικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο της Κωνσταντίας καί άργότερα ως τακτικός καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Γκίσσεν), επέστρεψε όριστικά στήν Έλλάδα τό 1975. Σήμερα διδάσκει Έμπορικό Δίκαιο στήν Πάντειο ως τακτικός καθηγητής.

Ό τέμπορα, ό... μούρες!

Άλλιώς τά περίμενε κι άλλως τά θρήκε. Ό Λόγος για την ΑΕΚ, πού πήγε στή Ρουμανία επιδιώκοντας μία ίσοπαλία, για νά έχει εξασφαλίσει την πρόκριση στο Κύπελλο ΟΥΕΦΑ. Άλλά ή ήττα της με 1—0 από την Τίγκουα - Μούρες έκανε άναπόφευκτα τά λογοπαίγνια για έπιστροφή με κατεβαμένες... μούρες καί μαδημένα τά φτερά του δικέφαλου άετού.